

Párhuzamos univerzumok

A „párhuzamos univerzumok” a tudomány és a spirituális gondolkodás egyik legizgalmasabb kutatási területe. A feltételezés szerint különböző univerzumokban eltérő létsíkok léteznek, ahol ugyanannak az eseménynek más és más lefolyása lehetséges. Ez azt jelenti, hogy minden döntés, minden gondolat és minden szándék újabb és újabb valóságokat hozhat létre. Például az egyik univerzumban három gyermeked születik, a másikban négy; az egyikben gazdag vagy, a másikban szegény; az egyikben háború dúl, a másikban béke uralkodik. Egyetlen síkon belül is a lehetőségek tárháza végtelen.

A döntéseink olyan elágazásokhoz vezetnek, amelyek új valóságokat nyitnak meg. Ugyanaz a személyiség más körülmények között másképp nyilvánul meg: más gondolatokkal, más képességekkel, más cselekedetekkel. A „pillangóhatás” elve szerint egy apró változás a múltban – például egy pillangó szárnycsapása – teljesen más jövőt eredményezhet. Ez a gondolat összekapcsolja a kvantumfizikát a tudati teremtéssel.

Az UFO-k, vagyis fénymerkabák hirtelen megjelenése is összefüggésbe hozható a párhuzamos univerzumokkal. Egyes elméletek szerint ezek az űrhajók képesek egyik síkból a másikba ugrani, a hipertérbeli átjárók segítségével. Ezek az ugrások nem az élőlények számára történnek, hanem a fény és információ szintjén. A fizikusok az antianyag létezését is egy másik univerzum jelenlétével magyarázzák – az úgynevezett antianyag-univerzummal.

A fekete lyukak olyan gravitációs kapuk, amelyek képesek elnyelni más csillagokból származó anyagot és fényt, és elméletileg egy másik univerzumba vezethetnek. Ezek azonban nem élőlények számára alkalmas terek, mivel a gravitációs erő olyan mértékű, hogy minden összeomlik benne.

A féregjárat egy hipotetikus struktúra, amely különálló pontokat köt össze a téridőben. Olyan alagútként képzelhetjük el, amelynek két vége eltérő helyeken és időpontokban található. Egyes fizikusok úgy vélik, hogy ezek a járatok a negyedik térdimenzió vetületei, hasonlóan ahhoz, ahogyan egy kétdimenziós lény csak részlegesen érzékel egy háromdimenziós objektumot.

A párhuzamos univerzumok esetében egyik sík sem látja a másikat, mivel a síkokat egy háromdimenziós tér választja el. A síkok pontjai között elméletileg lehetségesek átjáró alagutak. Egy valódi féregjárat például gömb alakú nyílásokként jelenhetne meg a háromdimenziós térben, amelyek egy négydimenziós „csőbe” vezetnek.

Szemléletes példa: ha egy papírlapra két távoli pontot rajzolunk, a papírlap a téridő síkját, a pontok pedig egy megtett távolságot jelképeznek. Ha a lapot meghajlítjuk úgy, hogy a két pont összeér, akkor a távolság áthidalható. A párhuzamos univerzumok esetében nem egy behajlított lapról van szó, hanem két párhuzamos síkról, amelyeket a köztes háromdimenziós tér választ el. A kétdimenziós lény nem látja a harmadik dimenziót, amely átvezet a másik síkra. Ez olyan, mint egy henger alsó és felső síklapja: a kis hangya, amely a

körlapon él, nem látja a másik párhuzamos körlapot, hacsak nem utazik a henger magassága mentén, a harmadik dimenzióban.

A párhuzamos univerzumok nemcsak fizikai, hanem tudati síkok is. A tudat képes érzékelni és kapcsolódni ezekhez a valóságokhoz, ha megnyílik a magasabb szintek felé. Az álom, a meditáció, a mély ima vagy a transzállapot olyan kapuk, amelyeken keresztül bepillantást nyerhetünk más létsíkokba. Ilyenkor nem a test utazik, hanem a tudat, amely képes átlépni az idő és tér korlátait.

A spirituális mesterek gyakran beszélnek olyan élményekről, amikor más világokban jártak, más törvények szerint működő valóságokat tapasztaltak meg. Ezek nem fantáziák, hanem tudati utazások, amelyek során az ember kapcsolódik a saját multidimenziós lényéhez.

A jövő tudománya és spiritualitása egyesíti majd ezt a két világot: a kvantumfizika és a tudatkutatás közösen tárják fel a valóság mélyebb rétegeit. A párhuzamos univerzumok nem elválasztanak, hanem összekapcsolnak – lehetőséget adnak arra, hogy megértsük: minden döntésünk, minden gondolatunk egy új világot teremtet.